

**TATJANA GADŽA STUDENT GENERACIJE
FAKULTETA PRIMENJENIH UMETNOSTI U BEOGRADU
ZA ŠKOLSKU 2017/18. GODINU**

Paravani srpske mitologije Tatjane Gadžo nastali su kao rezultat istraživanja umetnosti Japana ranog modernog doba (od 17. veka do danas) i pravoslavne srednjevekovne religiozne umetnosti Ruskog i našeg područja. Na umetnicu su snažan utisak ostavili japanski umetnici, koji predstavljaju prostor bez zapadnjačkih perspektivnih šema, slikaju ravne površine bez modulacije i naturalizma zapada, odriču se boje u korist linearnih skica izvedenih mastilom... Sličnu umetničku posvećenost liniji, Tatjana Gadža pronalazi i u ikonografiji pravoslavlja, u njegovom ikonopisu, u kojem dominira dematerijalizacija tela u vidu izduženih figura izvedenih lineranim umetničkim stilom. Spajanjem i prožimanjem ove dve likovne poetike, umetnica kreira svoj umetnički stil – figure su tanke i izdužene, bestežinske, dok je linija direktna i jasna, izvedena tako da ne gubi svoje dinamične karakteristike.

Tatjana Gadža kreira i digitalne animacije, izvedene u tehnici digitalne ilustracije, kao što je video rad “Zaleđene suze”, o kome je umetnica rekla:

“Zaleđene suze” su video rad u tehnici digitalne ilustracije i deo projekta “Nestali”. Delo je veoma otvoreno za različite interpretacije, a glavni zadatak mu je da prenese emociju nestanka. Posmatrači imaju slobodu svoje interpretacije dela, dopunjavanja nedorečenog, jer nedostatak informacija nosi istu boju emocije kao nedostatak osobe, nedostatak informacija o njenom postojanju. Bela devojka koju vidamo kao siluetu, nepoznatog je lica, može u isto vreme predstavljati nestalu osobu ili osobu kojoj je neko drag i blizak nestao. Ona je bela, bez boje, zaleđena u vremenu i prostoru, kao i njene suze koje ne znaju da li da teku za smrt ili za život. Istom emocijom prožeta je priroda, golo drveće ni živo ni mrtvo zarobljeno u snu postavljenog pitanja “Gde”. U tom snu je i jezero, čije vode su zaleđene, kao aluzija na reku Stiks iz grčke mitologije. Dok vode reke teku prevozeći mrtve, jezero je zatvoreno i zaleđeno sa jednim praznim čamcem, jer ne postoji telo koje možemo sahraniti. Nadu, sa pratnjom promene muzike, predstavljaju siluete, neimenovane i nepoznate one su ljudi koji daju podršku žrtvama nestanka. Ostaju anonimne jer njihova emocija i misao su dovoljne, prikazane u vidu belih ljiljana. Ljiljan, cvet koji od davnina nosi veliku simboliku u mnogim narodima. U antičkoj Grčkoj i Rimu, kao i u hrišćanstvu nosi simbol čistote, lepote mladosti, obnove preporoda dok u kineskim predanjima nalazimo beli ljiljan kao znak saosećanja, kojeg prijatelji i članovi porodice poklanjaju osobi koja je doživela gubitak, jer ublažuje bol srca. Takvu poruku nosi i beli ljiljan u ovom radu, otklanja bol a sa njim nestaje i zaleđeni san.

Tatjana Gadža rođena je u Beogradu 1995. godine. Završila je Školu za dizajn u Beogradu, smer likovni tehničar. Godine 2014. upisala je Fakultet primenjenih umetnosti u Beogradu, odsek primenjeno slikarstvo. Diplomirala je 2018. godine na Fakultetu primenjenih umetnosti u Beogradu, a trenutno je student master studija Odseka primenjeno slikarstvo na Fakultetu primenjenih umetnosti. Učestvovala je na više međunarodnih grupnih izložbi i festivala. Dobitnik je nagrade Fakulteta primenjenih umetnosti iz fonda Aleksandar Tomašević za postignut izuzetan uspeh u školskoj 2016/2017. godini.

e-mail: tajcinachtschatten@gmail.com